

31.Pojmanie

Autor tekstu: **oprac. Krzysztofa Sykty**

XXXI. fr: Pojmanie (Lc/pM/Lc)

22.49. A widząc to ci co przy nim [byli] rzekli: Panie, **czy mamy bić mieczem ?**

22.50. I uderzył jeden z nich niewolnika arcykapłana, i odciął mu prawe ucho.

22.51. A Jezus odezwał się i rzekł: **Zaniechajcie tego! I dotknąwszy ucha, uzdrowił go.**

22.52. Jezus zaś rzekł do przybyłych do niego arcykapłanów i komendantów świątyni, i starszych: Jak na zbójcę wyszliście z mieczami i kijami?

22.53. Codziennie bywałem z wami w świątyni, nie podnieśliście na mnie ręki. Lecz to jest wasza pora i moc ciemności.

22.54. Pojmawszy go tedy, zawiedli go i wprowadzili do domu arcykapłana. Piotr zaś szedł za nim z dala.

22.55. A gdy rozpalili ognisko na środku dziedzińca i gdy siedli razem, usiadł i Piotr wśród nich.

22.56. Zobaczywszy zaś go siedzącego w blasku ognia, pewna służebna przyjrzawszy mu się, rzekła: I ten był z nim.

22.57. On zaś zaparł się, mówiąc: Kobieto, nie znam go!

22.58. A niedługo potem drugi, ujrzawszy go, rzecze: I ty z nich jesteś. A Piotr rzekł: Człowieku, nie jestem!

22.59. A po upływie mniej więcej godziny ktoś inny znów usilnie zapewniał: Prawdziwie, i ten był z nim, bo jest Galilejczykiem.

22.60. Piotr zaś odrzekł: Człowieku, nie wiem, co mówisz! I natychmiast, gdy on jeszcze mówił, zapiął kur.

22.61. A Pan, obróciwszy się, spojrzał na Piotra. I przypomniał sobie Piotr słowo Pana, jak rzekł do niego: Zanim kur dziś zapieje, zaprzesz się mnie trzykroć.

22.62. [[I wyszedłszy na zewnątrz, zapłakał gorzko.]]

22.63. A mężowie, dręcząc go naigrawali się z niego bijąc

22.64. i zakrywając [mu twarz], pytali: Wyprorokuj, kim jest ten, który cię uderzył?

22.65. I wiele innych bluźnierstw mówili do niego.

22.66. A gdy nastał dzień, zebrała się starszyzna ludu: arcykapłani i uczeni w Piśmie. I zaprowadzili go na swój Sanhedryn,

22.67. mówiąc: Jeżeli ty jesteś Mesjaszem, powiedz nam. Rzekł jednak do nich: Choćbym wam powiedział, nie uwierzycie,

22.68. A choćbym pytał, nie odpowiecie.

22.69. A od teraz będzie Syn Człowieczy siedzieć po prawicy Mocy Boga.

22.70. Tedy rzekli wszyscy: Ty więc jesteś Synem Bożym? A on rzekł do nich: Wy powiadacie, że ja jestem.

22.71. Oni zaś rzekli: Na co potrzeba nam jeszcze świadectwa? Sami bowiem słyszeliśmy z jego ust.

23.1. I wstawszy całe ich mnóstwo poprowadziło go do Piłata.

23.2. I zaczęli go oskarżać, mówiąc: Znaleźliśmy go jak odwodził nasz lud **i niszczył Prawo i Proroków**, zabraniał płacenia podatku Cezarowi, **odprawiał żony i dzieci**, i mówi o sobie, że jest Mesjaszem, królem.

23.3. I Piłat zapytał go: Czy ty jesteś królem Żydów? On zaś, odpowiadając, rzekł mu: Ty mówisz.

23.4. Piłat zaś rzekł do arcykapłanów i tłumów: Żadnej nie znajduję winy w tym człowieku.

23.5. Oni jednak napierali mówiąc: Podburza lud, nauczając po całej Judei, i zacząwszy od Galilei, aż tu.

23.6. Piłat zaś, usłyszawszy, pytał, czy ten człowiek jest Galilejczykiem.

23.7. A dowiedziawszy się, że jest poddanym Heroda, odesłał go do Heroda, który w

tych dniach był w Jerozolimie.

23.8. Herod tedy, ujrawszy Jezusa, bardzo się ucieszył, bo od dłuższego czasu chciał go zobaczyć, gdyż słyszał o nim i spodziewał się ujrzeć jakiś znak przez niego dokonany.

23.9. Wypytywał go więc w dłuższych słowach. On zaś nic mu nie odpowiedział.

23.10. Stali zaś arcykapłani i uczeni w Piśmie gwałtownie go oskarżając.

23.11. Wtedy wzgardził nim Herod z wojskiem swoim i drwiąc, odział go we wspaniałą szatę i odesłał Piłatowi.

23.12. I stali się Herod i Piłat tego dnia przyjaciółmi, wcześniej bowiem byli sobie wrogami.

23.13. A Piłat, zwoławszy arcykapłanów i przełożonych, i lud,

23.14. rzekł do nich: Przyprawdziliście do mnie tego człowieka jako podżegacza ludu, a tymczasem ja, przesłuchawszy go wobec was, nie znalazłem w tym człowieku żadnej z tych win, o które go oskarżacie.

23.15. Ani też Herod. Odesłał go bowiem z do nas. I oto nic godnego śmierci nie zostało przez niego popełnione.

23.16. Wychłostawszy więc go wypuszczę.

23.17. **

23.18. Zakrzyknęli zaś wszyscy razem: Zabierz tego, a wypuść nam Barabbasza.

23.19. A ten był z powodu jakichś rozruchów w mieście i zabójstwa wtrącony do więzienia.

23.20. A Piłat ponownie przemówił do nich, chcąc uwolnić Jezusa.

23.21. Oni zaś wykrzykiwali: Krzyżuj, krzyżuj go!

23.22. On zaś po raz trzeci rzekł do nich: Cóż złego uczynił? Żadnego powodu na śmierć w nim nie znalazłem. Wychłostawszy wypuszczę więc go. [DB 23.15-16!]

23.23. Oni zaś nalegali wielkim głosem domagając się jego ukrzyżowania. A krzyki ich wzmagaly się.

23.24. I Piłat rozstrzygnął, by wykonać ich prośbę.

23.25. Wypuścił tego, którego żądali, za rozruch i zabójstwo wtrąconego do więzienia, Jezusa zaś wydał ich woli.

23.26. A gdy go odprowadzili, pojmwawszy Szymona, niejakiego Cyrenejczyka, idącego z pola, włożyli na niego krzyż, aby niósł za Jezusem.

23.27. A szła za nim liczna rzesza ludu i kobiet, które biły się [w piersi] i płakały nad nim.

23.28. Zwróciwszy się do nich, Jezus rzekł: Córki **Jeruzalem**, nie płaczcie nade mną, lecz nad sobą i nad swoimi dziećmi.

23.29. Bo oto idą dni, kiedy mówić będą: Błogosławione bezpłodne, brzuchy, które nie płodziły i piersi, które nie karmiły

23.30. Wtedy zaczną mówić do gór: Padnijcie na nas! A do wzgórz: Przykryjcie nas!

23.31. Gdyż jeśli z zielonym drzewem to czynią, co się stanie z suchym

23.32. Prowadzono z nim i innych dwóch złoczyńców, by ich zgładzić.

23.33. A gdy przyszli na miejsce, zwane „Czaszką”, tam ukrzyżowali go, także i złoczyńców, owego po prawicy, drugiego po lewicy.

(Publikacja: 02-08-2002 Ostatnia zmiana: 17-09-2002)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1620) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1620>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl